

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

57.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 21-го Июля. — 1839 — Wilno. Piątek. 21-go Lipca.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 15-го Июля.

9-го числа сего Июля, вечером Ихъ Величества Государь Императоръ и Государыня Императрица и Ихъ Императорскія Высочества, послѣ десятидневнаго пребывания на Елагиномъ Острову, изволили съѣхать водою въ Петергофъ.

Высочайшимъ Приказомъ отъ 27 Июня Его Императорское Высочество Государь Цесаревичъ Наполеонъ назначенъ состоять при первой Гвардейской пѣхотной дивизіи.

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 29 Июня, Флигель-Адъютантъ, Лейбъ-Гвардіи Семемовскаго полка Полковникъ *Астафьевъ*, назначенъ исправляющимъ должности Команданта Императорской Главной Квартары, съ оставленіемъ въ прежнемъ званіи.

— Высочайшею Грамотою 1-го Июля, Всемилоостивѣйше пожалованы алмазные знаки Ордена Св. Александра Невскаго, Члену Государственнаго Совета, Дѣйствиельному Тайному Совѣтнику, Князю Друцкому Любецкому.

— Высочайшею Грамотою 25-го Июня, Всемилоостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Александра Невскаго, Тайный Совѣтникъ *Убри*.

— Высочайшею Грамотою 26-го Июня, Всемилоостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Владимира 2-й степени Сенаторъ, Членъ Совета Министерства Государственныхъ Имуществъ, Тайный Совѣтникъ *Козубей*.

— Высочайшею Грамотою 25-го Июня Всемилоостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Анны 1-й степени, Управляющій дѣлами Комитета Министровъ Статсъ-Секретарь, Дѣйствиельный Статскій Совѣтникъ *Бахтинъ*.

— Высочайшимъ Приказомъ 5-го Июля, Корпуса Корабельныхъ Инженеровъ Полковникъ *Поповъ*, произведенъ, за отличіе по службѣ, въ Генералъ-Мажоры.

— Е. И. В. Эрцъ-Герцогъ Альбертъ Австрійскій, сынъ Е. И. В. Эрцъ-Герцога Карла, прибылъ въ С. Петербургъ въ Субботу, 8-го Июля, утромъ и остановился въ Зимнемъ Дворцѣ.

— Высочайшимъ Указомъ 10-го Июня, Всемилоостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Станислава 2-й степени, въ награду отличной-успѣшной службы, Вилемскій Земскій Исправникъ *Вендзягольскій*.

Указы Капитулы Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ.

I.

Въ изданномъ Нами сего числа Статутъ Ордена Св. Станислава, установивъ для сего Ордена на будущее время только три степени, Повелеваемъ:

1) Бывшую четвертую степень Ордена Св. Станислава упразднить; пожалованныхъ до изданія Статута четвертой степенію Ордена переименовать въ кавалеры третьей степени, а третьей степенію въ кавалеры второй степени; лицамъ же пожалованнымъ до изданія сего Статута второю степенію Ордена

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 15-go Lipca.

Дня 9-го тараініеішего Lipca, wieczorem, Najjaśniejsi Cesarstwo Ich Mość, Cesarz Jego Mość i Cesarzowa Jej Mość, oraz Ich Cesarzkie Wysokości, po dziesięciodniowym bawieniu na Jełaginowym-Ostrowiu, raczyli wyjechać wodą do Peterhoffu. (R.In.)

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny 27-go Czerwca, Jego Cesarzka Wysokość Cesarzewicz Jego Mość, następcą назначony do zastawania przy pierwszej dywizyi Gwardyjskiej Piechoty.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny 29-go Czerwca, Adjutant Skrzydłowy, Poikownik Gwardyi półku Siemionowskiego *Astafjew* przeznaczony sprawować obowiązki Komendanta Cesarzkiej Głównej Kwatery, z pozostaniem w dotychczasowym nazwaniu.

— Przez Najwyższy Dyplom 1-go Lipca, Najłaskawiej ndarowany brylantowymi znakami orderu Sw. Aleksandra Newskiego, Członek Rady Państwa, Rzeczywisty Radzca Tajny, Xiążę *Drucki-Lubecki*.

— Przez Najwyższy Dyplom 25-go Czerwca, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Sw. Aleksandra Newskiego, Radzca Tajny *Ubr*.

— Przez Najwyższy Dyplom 26-go Czerwca, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Sw. Włodzimierza 2-go stopnia, Senator, Członek Rady Ministrów, Dóbr Państwa, Radzca Tajny *Koczubej*.

— Przez Najwyższy Dyplom 25-go Czerwca, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Sw. Anny 1-go stopnia, kierujący sprawami Komitetu Ministrów, Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radzca Stanu *Bachtin*.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny 5-go Lipca, Póikownik Korpusu Inżynierów Okrętowych *Popow*, wyniesiony, za odznaczenie się w służbie, na Jenerał-Majora.

— J. C. W. Arcy-Xiążę Austriacki *Albert*, syn J. C. W. Arcy-Xiążęcia *Karola*, przybył do S. Petersburga w sobotę, d. 8 Lipca, zrana, i stanął w Pałacu Zimowym.

— Przez Najwyższy Ukaz 10-go Czerwca, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Sw. Stanisława 2-go stopnia, w nagrodę odznaczającej się gorliwością służby, Wileński Ziemski Sprawnik *Wendziagolski*. (G.S.)

Ukazy do Kapituły Rossyjskich Cesarzskich i Królewskich Orderów.

I.

W wydanym przez Nas dnia dzisiejszego Statucie Orderu Sw. Stanisława, ustanowiwszy dla tego Orderu na czas przyszły tylko trzy stopnie, Rozkazujemy:

1. Były czwarty stopień Orderu Sw. Stanisława skasować; mianowanych przed wydaniem Statutu Kawalerów czwartego stopnia Orderu, mianować Kawalerami trzeciego stopnia, a trzeciego stopnia, Kawalerami drugiego stopnia; osoby zaś, mianowane przed wydaniem tego Statutu Kawalerami drugiego stopnia

Свят. Станислава, носить знаки онаго по прежнему со звѣздою.

2) Въ положенные Статутомъ комплекты на получение пенсій помѣщать пожалованныхъ Орденомъ Св. Станислава съ 17 (29) Ноября 1831 года на слѣдующемъ основаніи.

а) *По первой степени:* пожалованныхъ сею степенью съ означеннаго времени по тому старшинству, какъ внесены они въ кавалерскій списокъ.

б) *По второй степени:* помѣщать въ комплектъ прежде получившихъ знаки сей степени со звѣздою до изданія Статута, по старшинству пожалованія; а потомъ уже переименованныхъ въ кавалеры второй степени изъ прежде бывшей третьей степени, по старшинству ихъ пожалованія сею послѣднею степенью.

в) *По третьей степени:* помѣщать въ комплектъ переименованныхъ въ кавалеры сей степени изъ бывшей четвертой степени, слѣдуя порядку внесенія ихъ въ списокъ.

и г) Пожалованные по изданіи сего Статута кавалерами вообще всѣхъ трехъ степеней, не прежде поступаютъ въ комплектъ пенсіонеровъ, какъ послѣ помѣщенія уже въ оный всѣхъ кавалеровъ, до изданія Статута пожалованныхъ.

3) Выданные отъ Капитулы Орденовъ грамоты на пожалованіе Орденомъ Св. Станислава бывшихъ третьей и четвертой степеней оставить при лицахъ, награжденныхъ оными, въ прежнемъ ихъ видѣ, такъ какъ они, на основаніи настоящаго установленія Нашего, по спискамъ Капитулы Орденовъ и по формулярнымъ ихъ спискамъ, въ новомъ наименованіи своемъ имѣютъ быть гласны.

II.

Въ сообразность съ правилами изображенными во вновь изданномъ Нами Статутѣ Ордена Св. Станислава, Повѣствуемъ грамоты на пожалованіе Ордена Бѣлаго Орла подданнымъ Царства Польскаго и Иностранцамъ заготовлять впредь по прежней формѣ, на одномъ Россійскомъ языкѣ, представляя изготовленіе оныхъ и поднесеніе къ подписанію Нашему, на общемъ для всѣхъ Орденовъ основаніи, тѣмъ Министрамъ и Главноначальствующимъ, до кого сіе принадлежитъ можетъ.

На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ Царскомъ-Селѣ
28 Мая 1839 года.

Указъ Правительствующему Сенату.

По представленію Министра Финансовъ, въ Государственный Совѣтъ разсмотрѣнному, Повѣствуемъ: для умноженія легкоподвижныхъ знаковъ, учредить съ 1-го Января 1840 года, при Государственномъ Коммерческомъ Банкѣ, особую Депозитную Кассу серебряной монеты, на слѣдующемъ основаніи:

I. Въ Кассу сію принимать отъ приносителей, для храненія, вклады серебряною монетою Россійскаго чекана.

II. Поступающую въ Депозитную Кассу монету хранить неприкосновенно и отдѣльно отъ суммъ Коммерческаго Банка, подъ ответственностію сего Банка и подъ наблюденіемъ особыхъ Директоровъ изъ Членовъ Совѣта Государственныхъ Кредитныхъ Установленій, или на какой иной расходъ, какъ только для обратнаго промѣна, не употреблять.

III. Въ замѣнъ вкладовъ, Депозитная Касса выдаетъ билеты, подъ названіемъ: билеты Депозитной Кассы, на первый разъ достоинствомъ въ три, пять, десять и двадцать пять рублей серебромъ; въ послѣдствіи же, по ближайшему усмотрѣнію надобности, могутъ выпускаемы быть билеты и въ одинъ, пятьдесятъ и сто рублей серебромъ.

IV. Билеты сіи изготовляются по особой формѣ, съ подписью Товарища Управляющаго Коммерческимъ Банкомъ, одного Директора и Кассира, и съ означеніемъ на оборотѣ извлеченія изъ правилъ о депозитныхъ вкладахъ. Министръ Финансовъ образцы сихъ билетовъ представить въ свое время Правительствующему Сенату и разослать во всѣ Министерства, Главныя Управленія и Казенныя Палаты. Они должны быть прибиты и на всѣхъ купеческихъ биржахъ.

V. Билетамъ Депозитной Кассы присвоится хожденіе по всей Имперіи наравнѣ съ серебряною монетою, безъ всякаго лажа, по всѣмъ внутреннимъ платежамъ и обязательствамъ какъ частныхъ лицъ съ казною и кредитными установленіями, и взаимно казны и кредитныхъ установленій съ частными лицами; такъ равно сихъ послѣднихъ между собою.

VI. По предъявленіи билетовъ въ Депозитную Кассу, предъявителю выдается немедленно, безъ малѣйшей остановки и безъ всякаго вычета за обмѣнъ

Orderu Sw. Stanisława, mają nosić jego znaki po daw-nemu z gwiazdą.

2. Do naznaczonych Statutem kompletów dla o-trzymania pensyj, umieszczać mianowanych Kawalerami Orderu Sw. Stanisława od 17 (29) Listopada 1831 roku, na podstawie następującej:

a) *Pierwszego stopnia:* mianowanych tego stopnia od wymienionego czasu podług tego starszeństwa, jak są zapisani do listy Kawalerów.

b) *Drugiego stopnia:* umieszczać do kompletu pierwiej tych, którzy otrzymali znaki tego stopnia z gwiazdą przed wydaniem Statutu, podług starszeństwa mianowania; a potem już mianowanych Kawalerami drugiego stopnia, którzy pierwiej byli trzeciego stopnia, podług starszeństwa ich mianowania tego ostatniego stopnia.

c) *Trzeciego stopnia:* umieszczać do kompletu mianowanych Kawalerami tego stopnia z dawniejszego czwartego stopnia, trzymając się porządku wniesienia ich do listy.

i d) Mianowani po wydaniu tego Statutu Kawalerami w ogólności wszystkich trzech stopniów, nie pierwiej wchodzą do kompletu pensjonarzy, jak po umieszczeniu w nim już wszystkich Kawalerów, przed wydaniem Statutu mianowanych.

3. Wydane od Kapituły Orderów dyplomata, na mianowanie Kawalerów Orderu Sw. Stanisława byłych stopniów trzeciego i czwartego, zostawić przy osobach, niemi nadgrodzonych, w pierwszym ich kształcie, tak, jako one, na podstawie teraźniejszego ustanowienia Naszego, w spisach Kapituły Orderów i w formularnych ich opisach, w nowem ich mianowaniu swoim mają być głośni.

II.

Dla zgodności z prawidłami, opisanymi w nowo-wydanym przez Nas Statucie Orderu Sw. Stanisława, Rozkazujemy dyplomata na mianowanie Kawalerami Orderu Orła Białego poddanych Królestwa Polskiego i Cudzoziemców, sporządzać odtąd podług dawniejszej formy, w samym języku Rossyjskim, zostawując przygotowanie ich i podanie Nam do podpisu, na ogólnej dla wszystkich Orderów podstawie, tym Ministrom i Głównopodczelniczającym, do którego to należeć może.

Na autentyku Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

W Carskiem-Siele.
28 Maja 1839 roku.

Ukaz do Rządzącego Senatu.

Stosownie do rozpatrzonego w Radzie Państwa przedstawienia Ministra Skarbu Rozkazujemy: dla pomnożenia łatwych w obiegu pieniężnych znaków, ustanowić od 1 Stycznia 1840 r. przy Handlowym Banku Państwa, osobną kasę depozytową srebrnej monety, na następujących zasadach:

1) Kasa ta, ma przyjmować do przechowania summy w srebrnej monecie Rossyjskiego stępla.

2) Wchodząca do tej Kasy moneta, ma być chowana w całości i oddzielnie od summ Handlowego Banku, pod odpowiedzialnością tegoż Banku i pod dozorem osobnych Dyrektorów z pomiędzy Członków Rady Zakładów Kredytowych, i na żaden inny wydatek, tylko na nową wymianę, nie ma być użytą.

3) Na przyjęte summy, Kasa wydaje bilety związane się biletami Kasy Depozytowej, w początkach wartości 3, 5, 10 i 25 r. sr., później zaś, jeśli się okaże potrzeba, mogą być wydawane bilety 1, 5 i 100 rublowe.

4) Bilety te mają szczególną formę i podpisują się przez Towarzysza Rządcy Handlowego Banku, jednego z Dyrektorów i przez Kassiera, na odwrocie powinien być wyciąg z prawideł o summach depozytowych. Minister Skarbu wzory tych biletów przedstawi w swoim czasie Rządzącemu Senatowi i rozesłać do wszystkich Ministerstw, Głównych Rządów i Iz Skarbowych. Wzory te, mają być także przybite na wszystkich giełdach kupieckich.

5) Bilety Kasy Depozytowej, będą krążyły w całym Państwie narówni ze srebrną monetą, bez żadnej fałszy, i będą przyjmowane we wszystkich w kraju wypłatach i zobowiązaniach, bądź prywatnych osób ze Skarbem i z zakładami kredytowymi, bądź Skarbu i zakładów kredytowych z osobami prywatnymi, bądź tych ostatnich między sobą.

6) Okaziciel biletu w Kassie depozytowej, otrzymuje niezwłocznie i bez żadnych potrąceń za wymianę i przechowanie, odpowiednią sumę w srebrnej

и хранение, подлежащее количеству серебряною монетою.

VII) Выплаченные билеты хранятся отдельно, и, в случае годности къ обращению, выпускаются опять под новые депозиты, или на обменъ ветхихъ билетовъ, въ кассу предъявленныхъ.

VIII. Пересылка билетовъ Депозитной Кассы чрезъ почту производится съ платежомъ страховыхъ денегъ съ суммы и въсовыхъ съ пакетовъ.

IX. За подделку ихъ поступать по тѣмъ же узаконеніямъ, какія существуютъ на счетъ подделки Государственныхъ бумагъ.

Примѣчаніе. Пріемъ въ Коммерческій Банкъ драгоценныхъ металловъ въ слиткахъ и посудѣ на хранение, оставляется на основаніи дѣйствующихъ о томъ правилъ.

X. Для производства дѣлъ Депозитной Кассы, равно какъ и по вносимымъ на хранение драгоценнымъ металламъ въ слиткахъ и посудѣ (ст. IX), учреждается при Коммерческомъ Банкѣ, по прилагаемому присемь штату, особая Экспедиція Депозитной Кассы, подъ общимъ наблюденіемъ Управляющаго Банкомъ и подъ ближайшимъ заведываніемъ Товарища Управляющаго изъ двухъ Директоровъ: Старшаго и Младшаго, и двухъ избираемыхъ отъ купечества, съ определеннымъ числомъ Чиновниковъ и съ обращеніемъ издержекъ на счетъ прибыли Банка.

XI. Постановленіе подробныхъ правилъ, какъ по устройству внутренняго порядка производства письменныхъ и счетныхъ дѣлъ, такъ равно по храненію суммъ и по всемъ вообще дѣйствіямъ Депозитной Кассы и ея Экспедиціи, предоставляется Министру Финансовъ, по примѣненію къ подобнымъ правиламъ, для Кредитныхъ Установленій существующихъ, и по предварительному соглашенію съ Государственнымъ Контролеромъ, съ тѣмъ, чтобы о сдѣланныхъ распоряженіяхъ доведено было въ свое время, до свѣдѣнія Совета Государственныхъ Кредитныхъ Установленій.

XII. Для повѣрки дѣйствій Депозитной Кассы, сверхъ внутренняго контроля, учреждается еще другою высшею, со стороны Совета Кредитныхъ Установленій, а для наблюденія за цѣлостнымъ храненіемъ вкладовъ, Совету сему избирать ежегодно изъ среды своей по одному Депутату отъ дворянства и отъ купечества, которые должны участвовать въ ежемесячныхъ свидѣтельствахъ суммъ и оборотовъ и дѣлать внезапныя ревизіи. Операциі Депозитной Кассы входить въ отчетъ Коммерческаго Банка.

Правительствующій Сенатъ не оставитъ въ исполненію сего сдѣлать надлежащее распоряженіе.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ С. Петербургѣ,
1-го Іюля 1839 года.

(К. Г.)

Возникшій изъ пепла Царскій домъ нашъ 2-го Іюля освященъ былъ дѣйствительно: въ возобновленныхъ стѣнахъ своихъ видѣлъ онъ вновь одно изъ тѣхъ счастливыхъ событій, которыхъ рядъ составляетъ исторію великаго Русскаго семейства, живущаго и красующагося радостію и благополучіемъ своихъ Государей. Нашъ Державный Монархъ и Его Августѣйшая Супруга, по благодати Вседержителя, насладились чистѣйшею радостію родительскою, сочетавъ бракомъ старшую изъ любезныхъ Дщерей Своихъ, по влеченію Ея сердца, и не находясь въ жестокой необходимости, при заключеніи новыхъ, священныхъ узъ, отбытіемъ Возлюбленной расторгать тѣсный кругъ семейный, скрѣпленный самыми нѣжными связями, какому не только въ царскихъ фамиліяхъ, но и въ смиренныхъ частныхъ семействахъ трудно найти подобный святости и искренности чувствъ нѣжной любви и дружбы. Можно вообразить и оцѣнить въ умѣ богатство, блескъ и великолѣпіе брачнаго торжества Дщери Русскаго Царя, которое вполне соответствовало величію радостнаго событія, но кто опишетъ то душевное величіе, ту святость нравственную, то искреннее благочестіе Августѣйшаго Семейства, которыя давали сему блеску, сей пышности всю ихъ цѣну, какъ благая душа даетъ жизнь и достоинство прекрасному тѣлу!

Читателямъ нашимъ извѣстенъ уже порядокъ, въ какомъ происходило торжество бракосочетанія. Присовокупимъ къ тому выраженіе восхитительныхъ чувствованій, которыми преисполнены были всѣ присутствующіе; постараемся передать слабый отблескъ тѣхъ живительныхъ лучей, которыми свѣтила Русскаго неба озарили все ихъ окружавшее.

Обширные залы Зимняго Дворца наполнились соборами, получившими приглашенія, или имѣющими

монетамъ.

7) Сплаченные билеты хованы въ отдѣльные, и если до обіега сѣ еще прыздатне, выдѣя сѣ за нове депозыты, луб на вымѣанѣ старыхъ до Кассы прызнесенныхъ билетовъ.

8) Билеты прызсылаѣя сѣ почтоа за оплѣтаа ассекурацыи од суммъ и за оплѣтаа од ваги пакѣтовъ.

9) Фальшование билетовъ улеаа прызписомъ постановионымъ о фальшованиу папѣровъ Паѣства.

Увааа. Прызимованіе въ Банку Хандловымъ до прызчехованіа дрогихъ крузчѣовъ въ штѣбахъ и спрызѣтахъ, одыхваѣ сѣ ма подлугъ истнѣяѣщихъ дотадъ о тѣмъ правѣлахъ.

10) Dla załatwienia interesów Kasy, równie i czynności, jakich wymagają depozyta srebra w sztabach i sprzętach, przy Banku Handlowym ustanawia się podług dotychczasowego etatu, osobna Ekspedycja Kasy Depozytowej, pod ogólnym dozorem Rządcy, złożona z dwóch Dyrektorów, Starszego i Młodszego, tudzież dwóch Dyrektorów wybranych przez stan kupiecki i z pewną liczbą urzędników. Koszt na jej utrzymanie brany będzie z summy zysku Banku stanowiących.

11) Postanowienie szczegółowych prawideł o porządku prowadzenia korespondencji i rachunków, o chowaniu summy i w ogóle o wszystkich czynnościach Kasy i jej Ekspedycji, zostawia się Ministrowi Skarbu, który zastosuje się do szczegółowych prawideł, jakie są przyjęte w kredytowych zakładach i porozumie się uprzednio z Kontrolerem Państwa, a o wydanych rozrządzeniach doniesie w swoim czasie, Radzie Kredytowych Zakładów.

12) Dla sprawdzania czynności Kasy, oprócz wewnętrznej kontroli, ustanawia się drugą wyższą, przez Radę Zakładów Kredytowych, a dla dozoru nad chowaniem summy, Rada ma obierać po jednym Deputowanym od szlachty i od stanu kupieckiego, którzy będą należeli do poświadczania summy i obrotów co miesiąc, i nadto będą odbywali niespodziane rewizye. Operacje Kasy, opisywane będą w zdaniach sprawy Handlowego Banku.

Rządzący Senat wyda potrzebne ku wykonaniu tego rozrządzenia.

Na autentyku Własną Jego Cesarskich Mości ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

(G. H.)

W S. Petersburgu.
1-go Lipca 1839 roku.

Powstały z gruzow nasz dom Cesarski; został w dniu wczorajszym rzeczywiście poświęconym: w odnowionych murach jego nastąpił jeden z tych szczęśliwych wypadków, których zbiór stanowi historią wielkiej rodziny Rossyjskiej, oddychającej i chlubiącej się zadowoleniem i pomyślnością Władców swoich. Nasz potężny MONARCHA i NAJJAŚNIEJSZA MAŁŻONKA Jego, a iaski Najwyższego, doświadczyli najczystszej radości rodzicielskiej, połączwszy węzłem małżeństwa starszą z ukochanych Córek Swoich, według skłonności Jej serca, i nie będąc w przykrej konieczności, przy zawieraniu świętych ślubów, przez rozłączenie się z lubą Córką, rozrywać familijnego grona, połączonego najmiłszymi ogniwami, któremu nie tylko pomiędzy krewnymi panującymi, ale i w skromnych prywatnych rodzinach trudno znaleźć podobnego, pod względem świętości i szczerości uczuć najtkliwszej miłości i przyjaźni. Można sobie wystawić i ocenić w myśli bogactwo, świetność i spaniałość godów weselnych Córy Cesarza Rossyjskiego, które zupełnie odpowiadały wielkości radośnego wypadku; lecz któż zdoła opisać tę umysłową wielkość, tę świętość moralną, tę prawdziwą pobożność NAJJAŚNIEJSZEJ Rodziny, które nadawały całą cenę tej świetności, temu przepychowi, podobnie jak szlachetna dusza stanowi życie i godność pięknego ciała!

Wiadomy już jest czytelnikom naszym porządek, w jakim odbył się obrzęd zaślubin. Przydamy do tego wyraz uczuć zachwycenia, któremi przeniknięci byli wszyscy obecni; postaramy się oddać słaby odbłysek tych życiodawczych promieni, któremi gwiazdy Rossyjskiego nieba oświecały wszystko, co je otaczało.

Obszerne sale pałacu Zimowego, napełnione zostały osobami, które były zaproszone, lub mają przystęp

право быть при дворѣ. Во второмъ часу по полудни открылось шествіе изъ внутреннихъ покоевъ въ церковь. Мы увидѣли Государя шествующаго съ Своею Супругою, и въ свѣтлыхъ очахъ Ихъ прочитали вырженіе искренней радости родительской; увидѣли Цесаревича Наслѣдника Престола, возвратившагося изъ дальняго странствованія по слѣдамъ Петра Великаго; увидѣли Его возмужалаго, цвѣтущаго здоровьемъ и счастьемъ; увидѣли младшихъ братьевъ Его, и юныхъ Царевенъ, которыхъ глаза увлажнены были слезами въ молитвѣ о счастьи возлюбленной старшей сестры; увидѣли достойнаго Брата нашего Государя, перваго слугу Его и Россіи, примѣръ ревностнаго, неутомимаго служенія и усердія къ Государю; увидѣли всѣхъ особъ Царскаго Дома; узрѣли и Виновицкова вынѣшняго торжества, Великую Княжну, живой портретъ Государевъ, и Жениха Ея; прекраснаго и наружностью и душевными достоинствами. На лицѣ Его прочитали мы грядущее счастье Новобрачныхъ! Онъ не только вступилъ въ бракъ съ Дщерію Русскаго Императора, но и становился Его подданнымъ: окруженный доблестными сынами и слугами Россіи, которые тяжкими ранами и многотрудными трудами снискали благоволеніе и признательность Государя и Отечества, видя и въ близкихъ кровию къ Царскому Дому усердныхъ сподвижниковъ въ дѣлахъ войны и мира. Онъ произнесъ въ душѣ своей клятву—жить и умереть для новаго Своего великаго семейства.

Что скажемъ о прочихъ присутствовавшихъ? Взоры всѣхъ, исполненные любви, преданности и душевнаго благоговѣнія, слѣдили за царственными Особами, и пламенные молебны о Ихъ счастьи возносили сердца всѣхъ. Въ торжественные дни хоры обширныхъ залъ дворца наполнены зрительницами. При появленіи Царской Фамиліи послышалось тамъ необыкновенное волненіе, и вдругъ, по какому то внутреннему сочувствію, многія изъ пожилыхъ дамъ, бывшихъ на хорахъ, почтенныя матери семействъ, простерли руки свои надъ Августѣйшею Невестою, и въ избыткѣ сердца, со слезами на глазахъ, благословили ее. Русская Царевна! Прими въ сихъ выраженіяхъ благочестиваго усердія проявленіе чистѣйшихъ нашихъ помысловъ и желаній! Рукою благословляющихъ Тебя, неизвѣстныхъ Тебѣ, водила искренняя, безкорыстная любовь, и тихая молитва, вознесшаяся о Тебѣ изъ глубины простыхъ сердецъ, конечно, нашла путь къ Богу, и была Ему угодна.

По вступленіи въ церковь, начался обрядъ бракосочетанія, который совершенъ былъ Духовникомъ Ихъ Императорскихъ Величествъ. Выпцы держали: надъ Великою Княжною Государь Цесаревичъ, а надъ Герцогомъ, Генералъ Адъютантъ Графъ Паленъ. По благословеніи Высокопоставленныхъ и по обряду Римской Церкви, всѣ возвратились во внутренніе апартаменты прежнимъ порядкомъ, и чрезъ нѣсколько времени начался обѣденный столъ, блиставшій богатствомъ, вкусомъ и великолѣпьемъ. На главномъ столѣ, на сорокъ особъ, приборъ былъ золотой. Другіе столы убранные были съ менѣйшимъ вкусомъ, приборами серебряными. Вездѣ благоухали цвѣты; на хорахъ раздавались прекраснѣйшія мелодіи. На всѣхъ лицахъ были радость, надежда, желанія и ожиданіе вѣкъ благъ Новобрачнымъ и Ихъ Августѣйшимъ Родителямъ.

Къ осьми часамъ вечера, собрались на балъ въ Большой Залъ, которую нынѣ, по великолѣпнымъ вызолоченнымъ столпамъ, поддерживающимъ хоры, надлежало бы называть Золотою. Въ продолженіе бала, состоявшаго, какъ обыкновенно бываетъ при подобныхъ торжественныхъ случаяхъ, изъ одного длиннаго польскаго танца, Государь, Государыня, Новобрачные и всѣ особы Императорской Фамиліи изволили танцовать съ приглашаемыми къ тому, и оочаствовали ихъ Своею царскою милостію и благосклоннымъ пріятіемъ.

Балъ сей, продолжавшійся до девяти часовъ, неограничивался стѣнами дворца: на Дворцовой площади и на бульварѣ Адмиралтейства, стояли хоры Гвардейской и Гренадерской полковой музыки; многія тысячи веселыхъ и радостныхъ людей прогуливались предъ царскимъ домомъ. По окончаніи бала, Государь Императоръ и Государыня Императрица вышли, съ Новобрачными, на большой балконъ дворца, и приветствовали вѣрныхъ Своихъ подданныхъ. Народныя воины хлынули ко дворцу; всѣ громогласными кликами усердія поздравляли Ихъ, и отъ глубины сердца желали Имъ счастья. Потомъ толпы сіи разлѣлись по всѣмъ блистательно иллюминированнымъ улицамъ, и долго, долго за полночь ликующій народъ съ шумными восторгами торжествовалъ день счастья возлюбленнаго своего Оца.

do Dworu. Przed drugą z południa, zaczęło się wychodzenie z pokojów wewnętrznych do cerkwi. Ujrzelismy Cesarza, idącego z Małżonką Swoją, i w wesołych Ich oczach wyczytaliśmy wyraz prawdziwej radości rodzicielskiej; ujrzelismy Cesarzewicza Następcę Tronu, przybyłego z dalekiej podróży, odbytej słodami Piotra Wielkiego; ujrzelismy go zmężniałego, w kwiecie zdrowia i szczęścia; ujrzelismy młodszych braci Jego i młode Xieźniczki, których powieki zroszone były łzami, w modlitwie o pomyślność ukochanej starszej siostry; ujrzelismy dostojnego Brata Monarchy naszego, pierwszego sługę Jego i Rosyi, wzór gorliwości i poświęcenia się w służbie i przywiązania do Monarchy; ujrzelismy wszystkich członków Domu Cesarskiego; ujrzelismy i dostojną parę, będącą przedmiotem niniejszej uroczystości, Wielką Xieźniczkę, żywy portret naszego Monarchy, i Jej Narzeczonego, odznaczającego się i piękną powierzchownością, i przymiotami duszy. Z twarzy Jego, wyczytaliśmy przyszłe szczęście Nowożeńców: Nietylko zawierał związki małżeńskie z Córką Cesarza Rosyjskiego, ale stawał się oraz Jego poddanym. Otoczony walecznymi synami i sługami Rosyi, którzy przez ciężkie rany i długoletnie trudy zasłużyli przychylności i wdzięczności Monarchy i Ojczyzny, i widząc w blizkich krewnych Domu Cesarskiego gorliwych uczestników, tak w sprawach wojny, jako i pokoju, czynił On w duszy swojej przysięgę—żyć i umierać dla nowej Swojej wielkiej familii.

Cóż mamy rzec o innych obecnych? Wszystkich spojżenia przejęte miłością, przywiązaniem i serdecznym uwielbieniem, zwrócone były na Najjaśniejszą Osobę, i gorące modły o Ich pomyślność unosiły serca wszystkich. W dni uroczystości, galerie obszernych sal pałacowych, napełnione były damami. Za ukazaniem się Familii Cesarskiej, ujrano tam nadzwyczajne wzruszenie, i wnet, skutkiem jakiegoś wewnętrzznego spóćzucia, podłyte damy, znajdujące się na galerii, szanowne matki rodzin, rozpostarły ręce swoje nad Najjaśniejszą Narzeczoną, i w przećnieniu nczuć, z łzami w oczach, błogosławili ją. Rosyjska Czarówna! Przyjm w tych wyrazach pobożnej życzliwości dowód najczystszych naszych myśli i życzeń! Ręką błogosławiających Cię, nieznanym Tobie, kierowała szczerość, bezinteresowna miłość, a oicha modlitwa, wznośzona za Ciebie z głębi dusz prostych, znalazła zapewne drogę do nieba i była Bogu przyjemną.

Po wejściu do Cerkwi, rozpoczął się obrzęd zaślubienia, który dopełniony został przez spowiednika Ich Cesarskich Mości. Wieniec trzymali nad głową Wielkiej Xieźniczki, Najjaśniejszy Cesarzewicz, a nad głową Xiecia, Jenerał-Adjutant Hrabia Pahlen. Po błogosławieniu Dostojnych Nowo-Zaślubionych i podług obrządku Rzymskiego, powrócili wszyscy do wewnętrznych pokojów w poprzednim porządku, i po niejakim czasie rozpoczął się obiad, odznaczający się bogactwem, smakiem i świetnością. Na głównym stole, na czterdzięci osób, wszystkie nakrycia były szczeroko złote. Inne stoły ubrane były również gustownie srebrem. Wszędzie rozchodził się zapach kwiatów; na galerii odzywały się najpiękniejsze melodie. Na wszystkich twarzach widać była radość, nadzieja i życzenia wszelkich pomyślności dla Nowożeńców i Najjaśniejszych Ich Rodziców.

O ósmej w wieczór, zebrano się na bal w Białej sali, którą obecnie, z powodu spianiatych posłazanych kolumn, podpierających galerię, należałoby nazwać złotą. W ciągu balu, który, jak to zwykle bywa w podobnych uroczystościach, składał się z samego tylko długiego Poloneza, Cesarz, Cesarzowa, Nowozaślubieni i wszyscy członkowie Familii Cesarskiej, raczyli tańczyć z wzywaniem dotychczasowymi i uszczęśliwiali je Swą Cesarską łaskawością i względami.

Bal ten, trwający do godziny dziewiętej, nie ograniczał się murami pałacu: na placu przed pałacowym, tudzież na bulwarze Admiralicji, stały wojskowe muzyki półków gwardyi i grenadyerów; wiele tysięcy wesołego i radującego się ludu, przechadzało się przed domem Cesarskim. Po ukończeniu balu, Najjaśniejszy Cesarz i Cesarzowa Ich Mość wyszli wraz z Nowo-Zaślubionymi, na wielki balkon pałacu, i przywitali wierznych poddanych Swoich. Tłumy ludu cisnęły się ku pałacowi; wszyscy głośnie krzykami przywiązania pozdrawiali Ich, i z głębi serca życzyli Im szczęścia. Następnie tłumy te rozeszły się po wszystkich rzęsiste oświetlonych ulicach, i długo, nawet po północy wesoły lud z zapamiętaniem obchodził dzień szczęścia ukochanego swego Ojca.

ИНОСТРАННЫЕ ИЗВѢСТІЯ.

Т у р ц и я.

Константинополь, 27-го Июня.

Въ Одесскомъ Вѣстникѣ, N. 81, 28 Июня н. ст., напечатано слѣдующее извѣстіе:

Султанъ Магмудъ переехалъ, съ 15-го числа, когда онъ почувствовалъ, повидимому, первые припадки водяной болѣзни въ груди, въ Чамлуджа, въ свой кіоскъ Эсма-Султанѣ. Въ послѣдніе дни, отъ имени Е. В., раздавались значительныя милостыни. Въ минувшій Четвертокъ, всѣ содержавшіеся въ тюрьмахъ за долги и легкіе проступки, были освобождены, по особому повелѣнію Султана. Въ тотъ же день Султанъ пригласилъ къ себѣ старшую дочь свою, супругу Халиля-Паша, и провелъ съ нею нѣсколько часовъ; по выходѣ отъ своего отца, Принцесса Салиге отправилась въ свой дворецъ Кандили. Въ Пятницу Султанъ былъ въ мечети Селимъе, въ Скутари.

Въ Понедѣльникъ, 24-го ч., Халиль-Паша имѣлъ въ Чамлуджа продолжительное, тайное совѣщаніе съ Султаномъ, и отправился послѣ того въ Порту, гдѣ немедленно собранъ былъ совѣтъ подъ предсѣдательствомъ Верховнаго Визиря.

— Изъ Перы пишутъ 2-го Июля: „Нѣсколько дней уже въ Константинополѣ царствовало самое безпокойное волненіе: о здоровьи Султана носились противорѣчащія слухи, которые возбуждали то надежду, то опасенія. Въ половинѣ втораго, когда услышали съ Турецкаго флота громъ пушекъ, и военныя суда покрылись флагами, всякой съ трепетомъ спрашивалъ себя, что это такое: знаки радости или траура? Но вскорѣ всѣ сомнѣнія исчезли: на улицахъ города и предместьяхъ Перы и Галаты появились публичныя глашатаи, возвышавшіе о кончинѣ Махмуда и вступленіи на престолъ Абдуль-Мешидъа.

„Когда новый Султанъ принялъ въ Бейлербеискомъ дворцѣ присягу главныхъ сановниковъ, тѣло Махмуда было перенесено при громѣ артиллеріи изъ Бейлербеискаго дворца въ старый Константинопольскій сераль. Толпы народа, волнуемыя сожалѣніями, и любопытствомъ, стремились изъ всѣхъ предмѣстій въ Константинополь, чтобы присутствовать при погребеніи. Каналъ былъ покрытъ множествомъ канкъ, которые сплывали въ городъ, не обращая вниманія на опасность, представляемую сильно взволнованнымъ моремъ. Нѣсколько дней носились слухи, что за тѣмъ печальнымъ событіемъ послѣдуютъ безпорядки и потому я не безъ опасенія вышелъ на берегъ въ Константинополь при Бахче-Капусси. Надъ Босфоромъ простиралось мрачное небо; сильный сѣверный вѣтеръ воздымалъ волны; природа, казалось, соотвѣтствовала своимъ безпокойствомъ чувствамъ огорченной толпы. Порты и Монетный Дворъ были заперты; базары пусты; караулы повсюду удвоены; по улицамъ ходили многочисленныя патрули.

„Благоразуміе предписывало принять всѣ эти мѣры; но онъ остался совершенно безполезнымъ, въ чемъ я въ теченіе этого дня совершенно убѣдился; всеобщая печаль совершенно погасила всякое другое чувство: такъ глубоко было уваженіе народа къ священнымъ останкамъ обожаемаго Государя.

„Улицы и площади отъ воротъ стараго серала до мечети Султана Ахмеда, были наполнены зрителями. Повсюду женщины съ удивительнымъ порядкомъ стояли на одной сторонѣ, мужчины на другой. Въ народѣ слышались только стenanія, жалобы и сожалѣнія; всѣ глаза были увлажнены слезами. Безмолвіе и глубокая тишина, царствовавшая съ 2 и до 4 часовъ, были возмущены только Адыутантами, которые легко очистили дорогу. Въ сорокъ минутъ пятого крики: Аллахи! Аллахи! испускаемые женщинами, возвестили приближеніе конвоя. Толпа брошилась тогда на войска, стоявшія въ два ряда, чтобы приблизиться къ своему добродушному Султану, который въ послѣдній разъ явился посреди народа; и между тѣмъ какъ женщины выражали горестъ свою рыданіями, мужчины своимъ безмолвіемъ выказывали печаль тѣмъ болѣе глубокою.

„Шествіе открывали придворныя чины. За ними слѣдовали мустешары и первые чины двора; потомъ улемы, которые всѣ при этомъ находились, и важнѣйшіе государственныя сановники: Министръ Финансовъ Гафизъ-Паша; зять покойнаго Султана Галиль-Паша и Саидъ-Паша; въ заключеніи Президентъ Государственнаго Совѣта Рауфъ-Паша и Великій Визирь Хозревъ-Паша съ Шейхъ-уль-Исламомъ. Всѣ они были верхами и въ самой простой одеждѣ.

„Наконецъ взорамъ зрителей представился гробъ изъ простаго благаго дерева, покрытый пятью или шестью богатѣйшими шалами; на головной части гроба, которую несли впередъ, привязанъ былъ фесъ Султана, украшенный перьями цапли и брилліантами.

ВѢДОМОСТИ ЗАГРАНИЧНЫЕ.

Т у р ц и я.

Стамбулъ, 27-го Сzerwca.

Въ Dzienniku Odeskim, N. 81, дня 28-го Сzerwca czytamy:

Sułtan Mahmud, przejechał z dnia 15, kiedy poczuł, jak się zdaje, pierwsze symptoma wodnej puchliny w piersiach, do Czamludża, do kiosku swojego Esma Sültane. W ostatnich dniach w imieniu jego, rozdawana była znaczna jałmużna. W przeszły czwartek, wszyscy trzymeni w więzieniu za długi i mniejsze występki, zostali uwolnieni, za szczególnym rozkazem Sültana. Tegoż dnia Sültan wezwał do siebie starszą swą córkę, żonę Chalil-Baszy, i kilka godzin z nią przepędził; po wyjściu od ojca Xieźna Salige udała się do swego pałacu Kandili. W piątek był Sültan w meczecie Selimje, na Skutari.

W poniedziałek, d. 24, Chalil-Basza miał w Czamludża długą tajemną rozmowę z Sültanem, i potem wyjechał do Pałacu Porty, gdzie natychmiast zwołaną została rada pod prezydencją Najwyższego Wezyra.

— Piszą z Pera pod 2 Lipca: „Od kilku już dni panowało w Konstantynopolu pełne niespokojności wzruszenie: o zdrowiu Sültana biegały sprzeczne wieści, które obudzały raz nadzieję, potem znowu obawę. O półdwojtorę, kiedy z floty Turckiej dał się słyszeć grom armat, i okręty wojenne okryły się banderami, każdy z poruszeniem zapytywał samego siebie: co to jest? znaki radości czy żałoby. Lecz wkrótce znikła niepewność: po ulicach miasta i przedmieściu Pera i Galata ukazali się heroldowie, obwieszczający o zgonie Mahmuda i wstąpieniu na tron Abdul-Meszida.

„Gdy nowy Sültan przyjął w Beglerbejskim pałacu przysięgę wielkich urzędników, ciało Mahmuda przeniesiono wśród gromu dział z Pałacu Beglerbeja do seraju Starokonstantynopolskiego. Tłumy ludu, poruszone żalem i ciekawością, ze wszystkich przedmieść śpieszyły do Konstantynopola, ażeby się znajdować na pogrzebie. Kanał okryty był mnóstwem kaików, które śpieszyły do miasta, nie dając uwagi na niebezpieczeństwo, które stawiło wzburzone morze. Kilka dni krążyły pogłoski, że za tym żałosnym wypadkiem pójdą zamieszania, i dla tego nie bez obawy wyszedłem na brzeg w Konstantynopolu przy Bachcze-Kapussi. Ponad Bosforem rozciągało się zachmurzone niebo, mocny wiatr północy wzbijał bałwany: natura, niespokojnością swą zdawała się odpowiadać uczuciom zasmuczonego zgromadzenia. Porta i mennica były zamknięte; rynki próżne; strażę wszędzie podwojone; po ulicach liczne chodziły patrole.

„Roztropność nakazywała jąc się wszystkich tych środków: lecz wszystkie były niepotrzebnymi, o czém w ciągu jeszcze dzisiejszego dnia dostatecznie się przekonałem; smutek powszechny zupełnie stłumił wszelkie inne uczucia: tak głębokie było uszanowanie ludu dla zwłok poświęconych ubóstwianego Monarchy.

„Ulice i rynki od bram starego miasta do meczetu Sültana Achmeda, widzami napelnione były, wszędzie kobiety w zadziwiającym porządku stały na jednej stronie, mężczyźni na drugiej. Pośród ludu słyszeć się dawały tylko wzdychania i żale; oczy wszystkich łzami były napelnione. Milczenie i głęboka cichość, które od godziny 2-jej do 4-jej trwały, wzruszane były tylko przez adjutantów, którzy z łatwością ułatwiali drogę. O czterdziestej minucie na piątą, krzyki: Allah! Allah! wydawane przez kobiety, zapowiedziały zbliżenie się karawanu. Tłum rzucił się wtedy ku wojskom, we dwa szeregi stojącym, ażeby się zbliżyć do swego dobrego Sültana, ostatni już raz ukazującego się wśród narodu; i w tymże czasie, kiedy niewiasty żal swój płaczem i rykami wyrażały, mężczyźni swém milczeniem tym głębszy wydawali smutek.

„Processyą zaczęli urzędnicy dworu. Za nimi szli musteszarowie i pierwsi urzędnicy dworu; potem ulemowie, którzy się wszyscy znajdowali, i wyżsi urzędnicy państwa: Minister Skarbu Hafiz-Basza; zięciowie zmarłego Sültana Halil-Basza i Said-Basza; na końcu Prezydent Rady Państwa Rauf-Basza, Wielki-Wezyr Chozrew-Basza z Szeik-ul-Islamem. Wszyscy byli konno, w ubraniu zupełnie prostém.

„Nakoniec oczom widzów ukazała się truna z prostego białego drzewa, okryta pięcią lub sześcią bogatymi szalami; na głównej części truny, którą naprzód niesiono, przywiązany był fész Sültana, ozdobiony piórami czapli z brylantową spinką. Truna stała na dwóch

можетъ оставить безъ вниманія столь важнаго обстоятельства, и что поведеніемъ своимъ въ семь случаевъ, долженъ онъ снискать одобреніе не только духовенства всѣхъ послѣдователей ученія церкви, но даже и иновѣрцевъ (dissenters). За симъ изложилъ онъ доказательства противъ плана Министровъ, утверждая, что Правительство не имѣетъ права вмѣшиваться въ образованіе народа, потому, что это принадлежитъ исключительно церкви, которая должна пользоваться неограниченнымъ доверіемъ Правительства, послѣ чего представилъ на разсмотрѣніе Палаты первое постановленіе. Маркизь Лансдоунъ возсталъ противъ предложенія Епископа, приводя въ защиту Министровъ, что попеченіе о воспитаніи должно исключительно быть предоставлено Правительству: ибо кто же другой озабочился бы иновѣрцами, которыхъ въ Государствѣ есть нѣсколько милліоновъ и которые не имѣютъ никакихъ сношеній съ господствующею церковью. Со времени заключенія мира, продолжалъ онъ, Европейскія государства различныхъ правленій, заботливо начали заниматься народнымъ просвѣщеніемъ, которое въ Англіи на весьма низкой степени, не взирая на всѣ усилія духовенства, какъ въ отношеніи числа учениковъ, такъ и въ отношеніи качества наукъ, о чемъ свидѣлствуютъ многочисленныя примѣры самаго грубого невежества въ сосѣдственномъ съ столицею Графствѣ Кентскомъ. Въ фабричныхъ городахъ, продолжалъ ораторъ, едва четвертая часть народонаселенія знаетъ грамоту, а въ настоящее время, въ пяти значительнѣйшихъ мануфактурныхъ городахъ 80,000 малолѣтнихъ ничему не учатся. Наконецъ онъ изложилъ вкратцѣ намѣренія Правительства, которое предполагаетъ предоставить церкви предметы ученія, относящіеся къ вѣрѣ, и руководствовать только преподаваніемъ наукъ, сказавъ, что опредѣленные ея сіе суммы будутъ употреблены для общей пользы, и что съ этою только цѣлію комитетъ составленный изъ членовъ тайнаго совѣта будетъ разпорядившись. Послѣ Маркиза произнесли рѣчи: Епископы Экстерскій и Лондонскій, Графъ Фикъ-Вильямъ и Епископы Дургамскій и Норвичскій. Первые два говорили противъ Министровъ, остальные же поддерживали намѣренія Правительства. Наконецъ возшелъ на кафедру Лордъ Брумъ, порицая планъ Министровъ за то только, что онъ недостаточно обширенъ. Рѣчь его была принята съ живѣйшими рукоплесканіями. Герцогъ Веллингтонъ принялъ сторону противниковъ плана Правительства; Лордъ Мельбурнъ, въ рѣчи своей противъ предложенія Архіепископа, доказывалъ Палатѣ, что предложеніе сіе противно Королевскимъ преимуществамъ. Когда всѣ доказательства въ пользу предложенія и противъ оного были изложены, Палата приступила къ собранію голосовъ, и первое постановленіе приняла большинствомъ 229 голосовъ противъ 118, слѣдовательно противъ Министровъ было большинство 111 голосовъ. Второе постановленіе принято безъ собранія голосовъ, равно какъ и предложеніе Кантербургскаго Архіепископа, чтобы Палата въ цѣломъ своемъ составѣ поднесла Королевѣ адресъ.

— Сегодня уведомляютъ изъ Бирминггема, что распоряженіе, чтобы никто не ходилъ по улицамъ послѣ 8½ часовъ, въ точности вчера было тамъ исполнено. Улицы посреди города, наполненныя толпами народа, въ минуту были очищены и въ 8½ часовъ никому не позволено долѣе тамъ оставаться.

9-го Іюля.

Королева ежедневно прогуливается верхомъ въ сопровожденіи Миссъ Квентенъ, исправляющей должность Шталмейстера. Миссъ Квентенъ выѣздила уже пять лошадей для Ея Величества.

— По новѣйшимъ извѣстіямъ, полученнымъ сегодня изъ Бирминггема въ 8 часовъ утра, о безпорядкѣ ничего не упоминаютъ; надобно надѣяться, что смутенія сѣи прекратятся, ибо большая часть Хартистскихъ начальниковъ арестована, а остальные оставляютъ Бирминггема. Вообще до 30 лицъ захвачено. Феаргусъ О'Конноръ третьяго дня выѣхалъ въ Манчестеръ; говорятъ, что Др. Тайлоръ и Др. М'Дональдъ послѣдовали его примѣру. Др. Тайлоръ освобожденъ на поруку.

— *Засѣданіе Парламента. Засѣданіе Нижней Палаты 9-го Іюля.* Сегодняшнее засѣданіе посвящено было исключительно разсмотрѣнію Министрами дипломатическихъ отношеній. Сперва Г. Мильне, Говоря о Турецко-Египетскихъ дѣлахъ, желалъ знать, уведомлено ли Англійское Правительство о высылкѣ Французскаго офицера съ порученіемъ предложить посредничество Мехмету-Али? Лордъ Пальмерстонъ отвѣчалъ, что по сему предмету господствуетъ совершенное согласіе между Англіею и Франціею, и что другія могущественныя державы жела-

ютъ, въ такъ важной окolicности не може позостатъ в тиле, а постѣпованіе его позыска похваля не- тиле цагоа духовиѣства и всыткихъ зволени- кѣв коѣстоа, але навети вѣкшеи чаѣи иновѣрѣв (dissenters). Настѣпно узасадниа обзѣрне зарзуты прѣцив планѣи министровъ; доводилъ, ѣе рзад не ма прѣва вдѣваніа сѣ в наuczanie луду, бо то выѣ- ачнне до коѣстоа налеѣи, кѣорео рзад неограничѣ- нѣмъ зауѣаніемъ обдарѣи повиненъ; почѣмъ, вниѣлъ под розваѣи избу прѣваѣа уchwafę. Прѣцив вниѣ- ско-и арѣи-бискупа и в обрѣи министровъ, выѣпилъ марграбиа Лансдоуне, прѣводзѣи: ѣе пѣча над вы- чѣваніемъ луду, тиле до рзадѣ налеѣи моѣе, бо кѣѣ инны заѣлѣи сѣ иновѣрѣи, кѣорыхъ лудноѣ до кѣ- ку миліонѣв выноси, и кѣоры в ѣадней з пануѣи кѣѣстоѣмъ стѣчноѣи не зѣстѣи; прѣточылъ далѣи, ѣе од чѣсу заварѣго покою, всытѣи, ѣаѣеобѣдѣ кѣѣѣ- ту, Европѣи рзадѣ, горливи заѣмовѣи сѣ заѣлѣи оѣвѣи луду, ѣе та в Англіи, мѣи цаѣе усѣѣваніа духовиѣства, стои на нѣкимъ нѣдеръ стѣпни, а то, такъ под възгѣдѣмъ илѣи учѣиѣв, ѣаѣи ѣаѣѣи са- мѣи науѣи: ѣаѣ тѣо лѣи рзѣѣѣи наѣрубшеи не- вѣдѣиѣи в ѣѣѣднѣи ѣе стѣлѣи хрѣѣствѣи Кѣнтъ доводзѣи. Прѣконано сѣи, (мѣѣѣи мѣѣѣи), ѣе лѣѣѣи чѣѣѣи чѣѣѣи лудноѣи в мѣѣѣѣи фабрѣи чѣиѣи умѣи чѣѣѣи и пѣѣѣи, а в чѣѣѣи обѣѣѣи, в пѣѣѣи вѣѣ- зѣи мѣѣѣѣи фабрѣи чѣиѣи 80,000 дѣѣѣи ѣадныхъ не побѣи науѣи. Накѣѣѣи, выѣѣѣи в трѣѣи зѣѣѣи рзадѣ, ѣе тѣи чѣѣе позѣѣѣѣи кѣѣѣѣи наuczanie рѣѣѣи, доѣѣѣѣи вѣиѣи, а самъ стѣѣѣѣи тѣѣѣи на- укѣи ѣѣѣѣи: ѣе уchwafę сумѣи, уѣѣѣи бѣѣѣи дѣѣѣи дѣѣѣи оѣѣѣи, и ѣе тѣѣѣи в тѣѣѣи дѣѣѣи, комѣѣѣи выѣѣѣи з грѣѣи тѣѣѣи рѣѣи, розпорѣѣѣи ниѣи бѣѣѣи. По марграби, заѣѣѣи кѣѣѣи гѣѣѣи бѣѣѣи: Exeterski i Londyński, tudzieѣи hr. Fitzwilliam i bѣѣѣи a Dunham i Norwich; двѣи прѣѣѣи мѣѣѣи прѣѣѣи Министровъ; позѣѣѣи зѣѣи, попѣѣѣи зѣѣѣи рзадѣ. Накѣѣѣи позѣѣѣи lord Brougham, гѣѣѣи планъ Mini- стрѣв, z tѣѣѣи тѣѣѣи powѣѣѣи, ѣе не dosyć бѣѣѣи obszer- nym. Мѣѣѣи ѣѣѣи рзѣѣѣи бѣѣѣи z ѣѣѣи обѣѣѣи. Xięѣѣи Wellington oѣѣѣи sѣи прѣѣѣи planѣи rзадѣ. Lord Melbourne, в мѣѣѣи прѣѣѣи wniѣѣѣи arcy-bisкупа, прѣѣѣи wniѣѣѣи, прѣѣѣи wniѣѣѣи sѣи прѣѣѣи prerogatywѣи korѣѣѣи. Кѣѣѣи ѣѣѣи всытѣи доводѣи за wniѣѣѣи i прѣѣѣи tѣѣѣи w- czerpano, прѣѣѣи iѣѣи do gѣѣѣи, i прѣѣѣи uchwafę прѣѣѣи 229 gѣѣѣи, прѣѣѣи 118. Zѣѣѣи, министровѣи мѣѣѣи прѣѣѣи sѣѣѣи wѣѣѣи 111 gѣѣѣи. Drugѣи uchwafę прѣѣѣи bez gѣѣѣи, rѣѣѣи ѣаѣ i wniѣѣѣи arcy-bisкупа z Canterbury, aby iѣѣи zѣѣѣи sѣѣи adres Krѣѣѣи, в цаѣѣи swymъ skѣѣѣи.

— Donoszą dziś z Birmingham, że wczoraj wykonano ściśle rozkaz, aby po godzinie 8½ wieczorem nikt się nie pokazywał na ulicach. Ulice leżące w środku miasta, napełnione mnogimi tłumami, w mgnieniu oka wypróżnione zostały, i o godzinie 8½ nie dozwolono nikomu pod żadnym pozorem dłużej pozostać.

Dnia 9.

Królowa odbywa codziennie przejażdżki konno; towarzyszy jej Miss Quentin, dama pełniąca obowiązki koniuszego. Miss Quentin już pięć koni ujeżdżała dla Monarchini.

— Najświeższe wiadomości, przybyłe dziś rano o godzinie 8-mej, z Birmingham, nie wzmiankują o żadnych wypadkach; jest przylę nadzieja, że tym nieporządkiem będzie kres położony: bo znaczna część naczelników chartystów, jest już uwięziona, a pozostali opuszczają Birmingham. Ogółem blisko 30 osób ujęto. Feargus O'Connor, wyjechał przed wczoraj do Manchester; słychać, że za jego przykładem poszli Dr. Taylor i Dr. M'Donnall. Dr. Taylor za zaręczeniem odzyskał wolność.

— *Obrady parlamentu. Posiedzenie izby niższej w dniu 9 Lipca.* Dzisiejsze posiedzenie poświęcone było zupełnie czynieniu Ministrom zapytań, względem stosunków dyplomatycznych. Naprzód P. Milne, mówiąc o okolicznościach Turcko-Egiptyskich, chciał wiedzieć, czy rząd Angielski był zawiadomiony o wysłaniu francuzkiego oficera z ofiarowaniem pośrednictwa do Mehmed - Alego? Odrzekł lord Palmerston, że w tym przedmiocie najzupełniejszą panuje jednność między Anglią i Francją, i że inne wielkie mocarstwa rzetelnie życzą sobie zachowania pokoju między

(2)

хотъ сохранить миръ на Востокъ. На второй вопросъ Г-на Мильна касательно Персїи, Министръ Иностранныхъ Дѣлъ объявилъ, что въ Константинополѣ и Парижѣ объявлено Персидскому посланнику, что онъ не прежде будетъ принятъ въ Лондонъ, пока Англія не получитъ отъ его вѣстелина полного удовлетворенія. По очереди спрашивалъ Г-нъ О'Коннелъ, признало ли правительство независимость Техаской республики? На что получивъ отвѣтъ, что хотя Англія держится правила признавать независимость каждаго, истинно самостоятельнаго государства, однако въ семь случаевъ не руководствовалась симъ правиломъ, по поводу неоконченныхъ еще переговоровъ, и что Англійскій посланникъ въ Мексикѣ, который столь счастливо привелъ въ исполненіе примиреніе сей Республики съ Франціею, получивъ приказаніе привести къ окончанію переговоры между Мексикою и Техасомъ. Наконецъ Лордъ Магонъ требовалъ обстоятельнѣйшихъ свѣдѣній о войнѣ въ Испаніи. Лордъ Пальмерстонъ, изъясняя въ подробности поводы войны, приступилъ къ такъ называемой конвенціи Эллиота. Онъ доказывалъ Палатѣ, что упомянутая конвенція не можетъ простираться на всѣ Испанскія провинціи, ибо во многихъ мѣстахъ разбойники, избѣгая строгости закона, называютъ себя Карлистами и хотятъ поступить въ общій военнопленныхъ, что противилось бы общей безопасности; но Англійскій кабинетъ, по предварительному сношенію съ могущественными державами, склонилъ объ воюющей сторонѣ къ сохраненію правъ человечества и личной безопасности пленныхъ, взятыхъ съ оружіемъ въ рукахъ. (О.Г.Ц.П.)

20-го Іюля.

Либеральная партія начинаетъ уже обнаруживать недоумѣніе, на счетъ похвалъ даваемыхъ Торіями, новому Лорду Намѣстнику Ирландіи, Барону Фортезку.

— Въ будущую Субботу, какъ говорятъ, появится здѣсь сочиненіе Лудвика Наполеона о Наполеонскихъ идеяхъ.

— Пишутъ съ Мальты, отъ 4-го Іюля: Флотъ вышелъ подъ паруса въ Левантъ. Но о назначеніи его еще неизвѣстно. Одни полагаютъ, что онъ на пути въ Дарданеллы, другіе, что отправился къ Сиріи. Послѣдній изъ Марселя прибывшій Французскій пакеботъ, привезъ сюда Г. Мура, Курьера Англійской Королевы, который вручилъ Адмиралу Стопфорду депешу, о содержаніи коихъ однакожъ ничего не извѣстно. Графъ Лурдъ, первый Секретарь Французскаго посольства въ Константинополѣ, почитаемый опытнымъ дипломатомъ, проездомъ былъ здѣсь и отправляется къ Мехмеду-Али, прежде чѣмъ достигнетъ мѣста своего назначенія.

— По послѣднимъ извѣстіямъ изъ Лиссабона, Англійскій пароходъ *Гидра* 8-го ч. с. м. доставилъ стоявшимъ тамъ Англійскимъ линійнымъ кораблямъ повелѣніе, немедленно отплыть въ Дарданеллы. Пароходъ пробылъ только полчаса въ Лиссабонѣ и также отправился въ Средиземное море; на немъ находились 360 морскихъ солдатъ для Англійскаго флота. (А.Р.С.З.)

Испанія.

(съ Испанскихъ границъ.)

13 Іюля во второмъ часу по полудни, при Валкарлосѣ, произошло сраженіе между Карлистами и Христиносами. Такъ какъ Начальникъ Французскихъ войскъ на границѣ замѣтилъ, что пули Карлистовъ падали на Французскую землю, то и отправилъ одного офицера, чтобы воспрепятствовать имъ стрѣлять въ томъ направленіи. Посланный офицеръ, встрѣтилъ предводителя Христиносовъ, который представилъ ему невозможность, вразумить сражавшихся, при пальбѣ и господствовавшемъ замѣшательствѣ. Но когда въ то самое время одинъ баталіонъ Французскихъ войскъ выстроился на границѣ, то Карлисты отступили, не отвѣчая на огонь Христиносовъ, потому что ихъ пули попали-бы въ Французскихъ солдатъ.

— Пишутъ изъ Каркассона отъ 15 Іюля: „Между войсками Генерала Вальдеса, и Графа Эспанья, произошла сильная стычка. Генераль Вальдесъ, въ намѣреніи доставить своему отряду съѣстные припасы, отправилъ конвой подъ прикрытіемъ 1,200 человекъ, но предвидѣвъ нападеніе со стороны Графа Эспанья, въ небольшомъ разстояніи самъ двинулся съ 10,000 чел. Карлисты не зная объ этомъ, напали на отрядъ, но вскорѣ со всѣхъ сторонъ были окружены и кромѣ множества убитыхъ и раненыхъ, потеряли до 300 чел. пѣхоты. Графъ Эспанья ружейною пулею раненъ въ плечо. (А.Р.С.З.)

Всходзіе. На запытаніе повторное Р. Милне względem Persyi, minister spraw zagranicznych oświadczył izbie, że w Stambule i Paryżu powiedziano postowi Perskiemu, iż nie będzie wprzód przyjętym w Londynie, pokąd jego władca nie da zupełnego zadośćuczynienia Anglii. Z kolei pytał się P. O'Connell, czy rząd uznał niepodległość rzeczypospolitej Texas? Otrzymał na to odpowiedź, że lubo Anglia trzyma się zasady uznawania niepodległości każdego rzeczywście samostannego państwa, w tym jednak przypadku nie kierowała się tą zasadą, z powodu nieukończonych jeszcze układów; dodał przytém, że poseł angielski w Meksyku, który tak szczerze doprowadził do skutku pojednanie tej rzeczypospolitej z Francją, otrzymał polecenie przywieść do skutku układy między Meksykiem a Texas. Nakoniec lord Mahon życzył sobie powziąć wiadomość bliższą o wojnie w Hiszpanii. Lord Palmerston, wyszczególniając powody wojny, przystąpił do tak zwanej konwencji Elliota. Przekonywał izbę, że pomieniona konwencja nie może być rozciągnięta, na wszystkie prowincje Hiszpańskie, w wielu bowiem punktach, rozbojnicy chroniąc się przed surowością praw, udają się za karlistów i chcą być wymienianymi, co by się sprzeciwiało publicznemu bezpieczeństwu; lecz gabinet angielski, porozumiewszy się z wielkimi mocarstwami, przywiódł obie strony wojujące, do zachowywania praw ludzkości i bezpieczeństwa osobistego, dla jeńców pojmanych z bronią w ręku. (G. R. K. P.)

20 Lipca.

Partya liberalna już poczyną wyrażać swe powątpiewania, względem pochwał, dawanych nowemu lordowi Namiestnikowi Irlandyi, Baronowi Fortescue przez Torysow.

— W przyszłą Sobotę ma tu wyjść na widok publiczny pismo Ludwika Napoleona o Napoleonowych ideach.

— Piszą z Malty pod d. 4. Lipca: flota wyszła pod żagle do Lewantu. Nie jeszcze wiadomo o jej przeznaczeniu. Niektórzy mniemają, iż się uda ku Dardanellom, inni iż zamierza do brzegów Syryi, przybyły ostatnią raz z Marsylii pakietbot Francuzki, przywiózł P. Moore, kuryera królowej Angielskiej, który wręczył Admirałowi Stopford depesze, lecz nie słychać o ich treści. Hrabia Lurdes, pierwszy Sekretarz poselstwa Francuzkiego w Konstantynopolu, mianu za biegłego dyplomatyka, tędy przejeżdża i uda się wprzód do Mehmeda Ali, nim zdąży na miejsce swego przeznaczenia.

— Podług ostatnich wiadomości z Lisbony, angielski statek parowy *Hydra*, 8 b. m. stojącym tam angielskim okrętom liniowym przywiózł rozkaz, niezwłocznie odплыть do Dardanellow. Statek parowy zabawił tylko półgodziny w Lisbonie, i także udał się na Morze Szrodziemne; na nim znajdowało się 360 żołnierzy morskich, dla floty angielskiej przeznaczonych. (А.Р.С.З.)

Hiszpania.

(Od granic Hiszpańskich.)

13 Lipca około godziny 2 po południu, przyszło do bitwy pod Valcarlos między Karolistami i Christinistami. Ponieważ naczelnik wojsk Francuzkich stojących na granicy postrzegł, iż kule Karolistów padały na ziemię Francuzką, wysłał przeto oficera, aby im wzbronić strzelania w tym kierunku. Oficer napotkał dowódcę Christinistów, który mu przedstawił niemożność dać się słyszeć ze swym przełożeniem, z powodu panującego zamieszania i huku od strzałow. Lecz gdy w tymże samym czasie batalion wojsk francuzkich uszykował się na granicach, Karoliści cofać się poczęli, nie odpowiadając na ogień Christinistów, gdyż inaczej kule ich raziłyby żołnierzy francuzkich.

— Piszą z Carcassonne pod d. 15 Lipca: Między wojskami Jenerała Waldes i Hrabiego España, zaszła żwawa potyczka. Jenerał Waldes, mając zamiar zaopatrzyć w żywność swe wojska, wyprawił konwoj pod osłoną 1,200 ludzi: przewidując atoli, iż Hrabia España nań uderzy, w niewielkiej odległości sam z 10,000 żołnierzy, ruszył za tym oddziałem. Karoliści nie o tém nie wiedząc, napadli na eskortę, wkrótce atoli ze wszystkich stron byli otoczeni i oprócz wielu ubitych i ranionych, utracili do 300 ludzi wziętych w niewolę. Hrabia España kulą karabinową został ranny w ramię. (А.Р.С.З.)